



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P.O.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 160 00 Praha
6 – Dejvice, Pod kaštany 245/10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2022 č. j. MSK 33392/2022, o přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2022 č. j. MSK 33392/2022 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 12. 1. 2022 č. j. SMO/021928/22/DSČ/Pro o přestupku podle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

2. Žalobce konstatoval, že na dálnici je dle obecné právní úpravy dovoleno jet rychlostí 130 km/h (§ 18 odst. 3 silničního zákona). Správní orgán tvrdil odchylku od této právní úpravy, když vzal za zjištěné, že v daném úseku byla rychlost omezena dopravní značkou B20a na 110 km/h. Žalobce namítal, že správní orgán však toto rychlostní omezení neprokázal. Správní orgán odkázal na fotografii dopravního značení, ze které je údajně zřetelné umístění svislé dopravní značky B 20a „110“ na obou stranách dálnice v úseku prováděného měření. Žalobce vytkl správnímu orgánu, že s tímto podkladem rozhodnutí nebyl seznámen. Uvedl, že disponuje kopií správního spisu, přičemž mezi listinami, založenými ve správním spise, se tato fotografie nenachází. Z rozhodnutí žalovaného se podává, že fotografie měla být přiložena oznamovatelem přestupku, tedy již policií. V obsahu spisu je o tomto oznámení referováno hned na prvním místě pod číslem 1. Je uvedeno „počet listů dokumentu: 1“ a dále „počet příloh: 1“. Tyto údaje zjevně neodpovídají skutečnosti. Zároveň však nesvědčí tomu, že by ve spise byla další listina s fotografiemi dopravního značení. Naopak listiny jsou ve spise číslovány. Na čísle listu 1 je oznámení přestupku, na čísle listu 2 je úřední záznam, na čísle listu 3 je ručně vypsání oznámení přestupku, na čísle listu 4 je fotografie z radaru, na čísle listu 5 je ověřovací list, na čísle listu 6 je výpis z karty řidiče a na čísle listu 7 je již příkaz, to je dokument vyhotovený správním orgánem, který tedy nemohl být součástí oznámení přestupku. V oznámení přestupku na čísle listu 1 spisu není tvrzeno, že by součástí oznámení byla fotografie dopravního značení. V úředním záznamu na č. 1. 2 spisu není tvrzeno, že by součástí oznámení byla fotografie dopravního značení, ani není tvrzeno, že by byla policií pořizována. V ručně vypsání oznámení přestupku na čísle listu 3 spisu je v předtištěné kolonce, vyhrazené k sepsání údajů ke svědkům a zajištěným důkazním prostředkům, uvedeno toliko „fotoradar“, neboli fotografie z radaru. O samostatné fotografii dopravního značení není tvrzeno ničeho. Z uvedeného dle žalobce vyplývá, že policisté žádnou fotografii dopravního značení správnímu orgánu nepředali. Zároveň z uvedeného plyne, že taková fotografie nebyla součástí správního spisu v momentě, kdy do spisu nahlížel jeho zástupce. S ohledem na skutečnost, že správní orgán „oficiálně“ do spisu následně žádnou další listinu nezaložil (žalovaný naopak tvrdí, že daná fotografie byla součástí oznámení přestupku), lze činit závěr, že správní orgány jej neseznámily s podkladem pro rozhodnutí, a tedy došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Jde přitom o zásadní podklad, který jako jediný je důkazem o úpravě nejvyšší dovolené rychlosti, mající vliv na právní kvalifikaci přestupku. Opomenutí seznámit jej s tímto důkazem je proto zásadní vadou řízení. Nejde přitom jen o skutečnost, že nebyl s daným podkladem seznámen a bylo mu tak upřeno právo se k němu vyjádřit, ale též o související vadu, totiž že není zřejmý původ daného podkladu, ani datum pořízení. Tvrdí-li totiž žalovaný, že tento podklad předal do spisu „oznamovatel přestupku“, přičemž přestupek byl oznamován Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, avšak ze spisu je zjevné, že mezi podklady založenými policií se tato fotografie nenacházela, pak vůbec není zřejmý její původ. Není-li zřejmý její původ, pak nelze hodnotit ani její věrohodnost. Není přitom ani zřejmé, jakou má relevanci k místu, ve kterém byl měřen, ani jakou má relevanci k danému času, neboť není zřejmé ani kde, a ani kdy, byla pořízena. Závěr správního orgánu, dle kterého fotografie zachycuje dopravní značení „v úseku prováděného měření“, je tedy nepřezkoumatelný. Z ničeho totiž nevyplývá, že tato fotografie byla pořízena právě v úseku prováděného měření. Žalobce uvedl, že uznává, že

jiná situace by mohla být, pokud by policisté např. v úředním záznamu uvedli, že fotografii pořídili v den měření v určitém místě. To se však nestalo. Dovožovat, že fotografie zachycuje dopravní značení v místě měření, nelze. Takový závěr nemá oporu v provedeném dokazování a taková případná interpretace důkazu je mylná, když není vůbec zřejmé, jaké místo na dálnici daná fotografie zachycuje.

3. Žalobce dále namítal, že i v případě, kdy by jeho vozidlo bylo vskutku změřeno v kilometru 367 dálnice D1, jak tvrdí žalovaný, ve směru jízdy na Brno, pak bylo změřeno v místě, kde se smí jet rychlostí 130 km/h, neboť přibližně 500 m před tímto místem je umístěna dopravní značka B 20b „Konec nejvyšší dovolené rychlosti“ (cca v kilometru 367,1). V místě měření tak platila nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. K tomu žalobce uvedl, že toto své tvrzení dokazuje snímky z google maps, zachycující prostor dálnice v rozmezí 367,1 km až 366,5 km (včetně viditelných označků těchto vzdáleností), kdy je viditelné, že nejprve je umístěna dopravní značka B20b „Konec nejvyšší dovolené rychlosti“, v navazujícím snímku je vidět označků kilometr 367,0, přičemž následující další, na sebe navazující snímky dálnice, a to až do místa, kde je viditelný označků kilometru 366,5. Snímky tedy nepochybně zachycují místo měření, které se mělo nacházet na kilometru 366,8, tj. právě mezi označků 367,0 a 366,5, přičemž od umístění dopravní značky B20b před označků kilometru 367,0 již není žádná další dopravní značka umístěna. Žalobce namítal s ohledem na uvedené, že na kilometru 366,8, tedy není dovoleno jet rychlostí 110 km/h, jak nesprávně tvrdí správní orgány, nýbrž rychlostí 130 km/h. Rozhodnutí je tedy vadné, jak ve výroku o vině, tak ve výroku o trestu, který byl stavěn především na míře překročení rychlosti. Neexistuje žádný úsek komunikace v 367 kilometru dálnice D1 ve směru na Brno, ve kterém by byla nejvyšší dovolená rychlost omezena na 110 km/h.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. S ohledem na žalobní námitky žalovaný připustil, že ačkoliv jsou listiny ve spise správního orgánu I. stupně číslovány nepřerušovanou řadou, počínaje oznámením o přestupku, přičemž sporná fotografie dopravního značení se nachází na čísle listu 6, není tato vyjmenována mezi podklady v odůvodnění příkazu, zatímco v rozhodnutí správního orgánu I. stupně již mezi podklady vyjmenována je. V protokolu o nahlížení do spisu ze dne 13. 12. 2021 je uvedeno, že bylo provedeno prostudování spisu v počtu 21 listů + obsah spisu a ověřovací listina (která číslem listu označena není), ačkoli samotný protokol je označen číslem listu 23. Vzhledem k tomu, že žalobce nedoplnil blanketní odvolání o odvolací důvody a nenamítal ani nesrovnalosti ve vedení spisu, ani neexistenci dopravní značky – činí tak teprve nyní v žalobě – neměl žalovaný důvod pochybovat o úplnosti spisu. Vycházel tudíž z předpokladu, že listiny byly do spisu vkládány postupně za sebou, tak jak jsou číslovány. Dle žalovaného limit nejvyšší dovolené rychlosti v daném místě je prokazován kromě sporné fotografie také záznamem o přestupku (tedy výstupem z rychloměru), v němž je tento limit uveden, dále oznámením přestupku sepsaným na místě samém, v němž je tento údaj včetně označení dopravní značky uveden, a podpůrně rovněž úředním záznamem policisty. Současně žalovaný poukázal na to, že námitka neexistence dopravního značení omezujícího nejvyšší dovolenou rychlost nad rámec zákonného limitu je typickou šablonovitou námitkou žalobců zastoupených Mgr. Václavem Voříškem, a má už jen proto nižší relevanci. Přesto nad rámec žalovaný opatřil vyjádření Ministerstva dopravy, které je příslušné ke stanovení dopravního značení na dálnici, z něhož vyplývá, že předmětná dopravní značka byla v daném místě a čase skutečně umístěna.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 10. 9. 2021 bylo sepsáno oznámení přestupku, podle něhož žalobce dne 10. 9. 2021 v 16:57 hodin řídil osobní automobil tovární značky Audi, registrační značky 6Z3 1064 na 367 km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, mimo obec, v místě, kde byla maximální dovolená rychlost stanovena dopravní značkou „B20a“ nejvýše 110 km/h, okamžitou rychlostí 150 km/h, naměřenou silničním radarovým rychloměrem RAMER10C. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení $\pm 3 \%$ nad 100 km/h, jel rychlostí nejméně 145 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec dopravním značením nejméně o 35 km/h. Oznámení přestupku žalobce odmítl podepsat a odmítl se i vyjádřit. Ve spise je rovněž ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET, a. s. č. 076/21 ze dne 16. 4. 2021 s platností do 15. 4. 2022 k silničnímu rychloměru RAMER10C, výrobní číslo měřidla 18/0508. Ve spise je rovněž záznam o přestupku s fotodokumentací. Z této listiny se podává, že změřena byla rychlost vozidlu RZ X, rychlost jízdy po odečtení možné odchylky měření činila 145 km/h. Místo měření 311 km – 376 km, oba směry jízdy, GPS délka 018°18'12.618"E, GPS šířka 49°53'03.732"N, jízdní pruh 2, výrobní číslo zařízení 18/0508, číslo snímku z měřiče 3449 RAMER10. V kolonce limit místa – osobní, je uveden údaj 110 km/h. Naměřená rychlost 150 km/h.
7. Oznámení přestupku Policie České republiky, č. j. KRPT-194960-3/Př-2021-070041 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno 15. 9. 2021. Podací razítko obsahuje údaje: počet listů 1, přílohy 1/1-sv. Na čísle listu 2 spisu se nachází úřední záznam policisty prap. L. D. ze dne 10. 9. 2021, v němž policista zaznamenal, že 10. 9. 2021 v době od 7:00 hodin do 19:00 hodin jako spolujezdec služebního vozidla Škoda Superb v civilním provedení společně s prap. Mgr. A. K. a strž. D. B., vykonávali dohled nad BESIP, a to na dálnici D1 v úseku mimoúrovňového křížení dálnice 1, 342 km, se silnicí č. II/647 a státní hranicí s Polskou republikou na 367 km. V daném úseku bylo prováděno měření rychlosti ze stojícího vozidla za pomoci měřicího zařízení RAMER10C umístěného ve služebním vozidle. V 16:57 hodin v úseku mimo obec ve směru na Brno na 367 km dálnice D1 byla změřena rychlost vozidla Audi 8A, RZ X černé barvy 150 km/h v úseku, kde je stanovena dopravní značkou B20a rychlost mimo obec 110 km/h. Po odečtení korekce 3 %, činila rychlost vozidla 145 km/h. V osobě řidiče byl zjištěn P. O., narozen X. Řidič s přestupkem nesouhlasil, hlídce sdělil, že chce věc oznámit příslušnému správnímu orgánu k projednání. Oznámení přestupku je žurnalizováno pod číslem 3, záznam přestupku číslo listu 4, ověřovací list číslo listu 5. Na čísle listu 6 je fotografie zachycující silniční komunikaci s dopravní značkou B20a s maximální dovolenou rychlostí 110 km/h. Fotografie neobsahuje žádné bližší údaje. Na čísle listu 7 je evidenční karta řidiče. V příkazu z 9. 11. 2021, který je na č. 1. 8 – 9 jsou vyjmenovány všechny podklady pro rozhodnutí výše citované vyjma předmětné fotografie dopravního značení B20a. Proti uvedenému příkazu podal žalobce odpor prostřednictvím zmocněnce Ing. M. J.
8. V předvolání zmocněnce k ústnímu jednání ze dne 24. 11. 2021 na 15. 12. 2021 je kromě jiného poučení o tom, že podle § 36 odst. 3 správního řádu má před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k jeho podkladům. Tuto možnost bude mít v závěru ústního

jednání po provedeném dokazování. Před vydáním rozhodnutí má účastník řízení právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu), a to ve shora uvedeném termínu ústního jednání. Pokud se však k ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu nedostaví a nebude nařizováno další ústní jednání, má správní orgán za to, že se tohoto práva vzdal. Předvolání obsahuje i poučení o tom, že ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu (§ 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky). Následuje poučení o náležitostech omluvy. 3. 12. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání zmocněnce žalobce označené jako návrh na elektronické projednání věci, spočívající v zaslání kopie spisu do datové schránky zmocněnce a stanovení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zmocněnec potvrdil, že mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání a vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Jako důvod návrhu uvedl, že je v České republice opět velmi nepříznivá epidemická situace v souvislosti s šířením onemocnění Covid-19, přičemž byl na území České republiky opět vyhlášen nouzový stav, který platí od 26. 11. 2021. Vzhledem k výše uvedenému vydala vláda České republiky 19. 11. 2021 s účinností od 22. 11. 2021 doporučení pro úřady k přijímání opatření proti šíření Covid-19, ve kterém mimo jiné dle bodu 2.2 doporučuje preferovat a zvyšovat míru digitalizace agend a jejich výlučně elektronické vyřizování, a tím omezit osobní kontakt zaměstnanců s dalšími osobami na nezbytně nutnou úroveň. Zmocněnec dále mimo jiné v tomto podání uvedl, že elektronické projednání věci nevylučuje ani správní řád a citoval § 4 odst. 1 a § 6 odst. 2 správního řádu. V závěru podání vyslovil požadavek, aby byl jeho návrh na elektronické projednání věci schválen, tj. aby mu byl elektronicky zaslán spis a stanovena lhůta, ve které se k němu může písemně vyjádřit. V případě, že by nebylo možné uvedenému návrhu vyhovět, tak tímto trvá na konání ústního jednání, aby spolu s jeho návštěvou u správního orgánu mohla být věc rovnou projednána. Toto podání bylo doručeno správnímu orgánu elektronicky, předmět datové zprávy je označen jako omluva z ústního jednání – karanténa. Na čísle listu 23 správního spisu je úřední záznam ze dne 13. 12. 2021, podle něhož se zmocněnec žalobce Ing. M. J. dostavil téhož dne k prostudování spisu zn. S-SMO/542822/21/DSČ v počtu 21 listů + obsah spisu a pověřovací listina. Byly vyhotoveny oboustranné fotokopie listů číslo: 1 – 21, v celkovém počtu 21. První dvě listiny správního spisu s údaji o obsahu spisu nejsou označeny příslušným číslem listu, stejně tak ani pověřovací listina – záznam o pověření k úkonům v řízení o přestupcích.

9. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15. 12. 2021 plyne, že zmocněnec žalobce se k ústnímu jednání nedostavil, přítomen nebyl ani žalobce. Správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, záznamem o přestupku č. 3449, ověřovacím listem, fotografií dopravního značení B20a, výpisem z evidenční karty řidiče. Poté správní orgán I. stupně vydal dne 12. 1. 2022 rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 10. 9. 2021 v 16:57 hodin řídil osobní automobil tovární značky Audi, RZ X na 367 km dálnice D1 ve směru jízdy na Brno, mimo obec, v místě, kde byla maximální dovolená rychlost jízdy stanovena dopravní značkou „B20a“ nejvýše 110 km/h, okamžitou rychlostí 150 km/h, naměřenou silničním radarovým rychloměrem RAMER10C. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení $\pm 3 \%$ nad 100 km/h, jel rychlostí nejméně 145 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou mimo obec dopravním značením nejméně o 35 km/h. Tímto jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č.

3 k vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta 2 500 Kč podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které přes výzvu ze dne 15. 2. 2022 doručenou zmocněnci žalobce do vlastních rukou nebylo doplněno. Žalovaný odvolání žalobce žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28. 3. 2022 č. j. MSK 33392/2022 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

10. Krajský soud nespatřuje v postupu správního orgánu I. stupně vadu, v jejímž důsledku by byl žalobce zkrácen na svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Zmocněnec žalobce, jak se podává z citovaného obsahu správního spisu, byl řádně předvolán k ústnímu jednání na den 15. 12. 2021, byl poučen o právech, kromě jiného i o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí je právem účastníka řízení, nikoliv jeho povinností či podmínkou. V předvolání k ústnímu jednání správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce předestřel časovou mez pro realizaci tohoto práva s tím, že podle § 36 odst. 3 správního řádu má před vydáním rozhodnutí ve věci možnost vyjádřit se k jeho podkladům, tuto možnost bude mít v závěru ústního jednání po provedeném dokazování s tím, že pokud se však k ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu nedostaví a nebude nařizováno další ústní jednání, má správní orgán za to, že se tohoto práva vzdal. V podání doručeném správnímu orgánu 3. 12. 2021 zmocněnec žalobce nežádal o odložení jednání, nesdělil žádné důvody, které mu brání v účasti na jednání nařízeném na den 15. 12. 2021. Z uvedeného je dle názoru soudu zřejmé, že zmocněnec žalobce svého práva dle § 36 odst. 3 správního řádu neúčastí u ústního jednání nevyužil. Během předmětného jednání byl proveden důkaz ve spisu shromážděnými listinami, kromě jiné i spornou fotografií s dopravním značením B20a. Přisvědčit lze námitce žalobce, že předmětná fotografie obsahující dopravní značení B20a s největší pravděpodobností hraničící s jistotou se k datu 13. 12. 2021, kdy zmocněnec žalobce studoval správní spis a byly mu vyhotoveny fotokopie listů 1 – 21, se ve správním spise nenacházela. Nezmiňují se o ní ani policisté v oznámení přestupku, či úředním záznamu, není o ní zmínka ani v oznámení přestupku a ostatně ani správní orgán I. stupně tento podklad pro rozhodnutí necituje ani v příkazu ze dne 9. 11. 2021, který je na čísle listu 8 – 9, přičemž sporná fotografie je žurnalizována na čísle listu 6. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně nelze skutečně seznat, kdo ji pořídil a kdy byla do spisu založena. Po tomto ústním jednání již nebyl správní spis doplňován o žádné nové podklady a správní orgán následně vydal rozhodnutí. Dle názoru soudu postup správního orgánu I. stupně nezkrátil žalobce na jeho právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, tedy i spornou fotografií, eventuálně v právu vyjádřit se k nim, neboť toto právo mohl realizovat u ústního jednání, k němuž se ovšem bez omluvy nedostavil.
11. Podle ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
12. Krajský soud v obecné rovině poznamenává, že povinnost zjišťovat skutkový stav stran skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku, leží vždy na správním orgánu.

Krajský soud se ztotožňuje s žalobní námitkou žalobce, že správní orgány neprokázaly rozhodnou skutkovou okolnost, totiž odchylku od obecné právní úpravy stran nejvyšší dovolené rychlosti, když vzaly za zjištěné, že v místě spáchání přestupku žalobcem, byla rychlost omezena dopravní značkou B20a na 110 km/h. I dle názoru soudu toto rychlostní omezení prokázáno nebylo. Z podkladů pro rozhodnutí bylo zjištěno, že ke spáchání přestupku došlo na dálnici D1 ve směru jízdy na Brno, mimo obec, přičemž dle § 18 odst. 3 silničního zákona řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg smí jet na dálnici rychlostí 130 km/h. Existenci rychlostního limitu 110 km/h správní orgány dovozovaly ze záznamu z rychloměru, který sice může být jedním z podstatných zdrojů rozhodných informací, ovšem sám o sobě povolený rychlostní limit neprokazuje. Z toho zjevně vycházel i správní orgán, když dalším podkladem, z něhož vycházel, byla sporná fotografie, z níž učinil zjištění, že místní úpravou provozu byla rychlost omezena v místě měření rychlosti dopravním značením B20a na 110 km/h. Soud souhlasí s žalobcem, že z této fotografie není zřejmé, kde, tedy jaké místo na dálnici daná fotografie zachycuje, ani kdy byla pořízena, resp. že tato fotografie byla pořízena právě v úseku prováděného měření. Pokud by omezení rychlosti v měřeném úseku neplatilo, mohlo by to zásadním způsobem změnit náhled na právní kvalifikaci jednání zakládajícího odpovědnost žalobce. Správní orgán byl za tímto účelem povinen zjistit skutečný stav věci bez důvodných pochybností a opatřit si podklady pro vydání rozhodnutí. Této povinnosti však správní orgán v uvedeném rozsahu nedostal a zatížil své rozhodnutí vadou, která mohla ovlivnit jeho zákonnost. Nadto žalobce v žalobě namítal, že i v případě, že by rychlost jím řízeného vozidla byla změřena v km 376 dálnice D1, ve směru jízdy na Brno, bylo změřeno v místě, kde se smí jet rychlostí 130 km/h, neboť přibližně 500 m před tímto místem je umístěna dopravní značka B20b „Konec nejvyšší dovolené rychlosti“ (cca v km 367,1), a v místě měření tak dle žalobce platila nejvyšší dovolená rychlost 130 km/h. K tomu žalobce v žalobě tvrdil, že to prokazují snímky z google maps zachycující prostor dálnice v rozmezí 367,1 km až 366,5 km a jako důkaz předložil sérii snímků zachycujících km 367,1 až 366,5 dálnice D1. Dle žalobce na km 366,8 tedy není dovoleno jet rychlostí 110 km/h, jak nesprávně tvrdí správní orgány, nýbrž rychlostí 130 km/h. K tomu soud předesílá, že jakkoliv je správní soudnictví podrobeno principu plné jurisdikce, není jeho cílem nahrazovat řízení před správním orgánem, neboť soudní přezkum správních rozhodnutí nelze vnímat jako odvolací řízení v plné apelaci. Soud důkazy navrhopvané žalobcem k výše uvedenému tvrzení o umístění dopravního značení B20b, a ani žalovaným navrhopvané důkazy, neprovedl, protože se v dané věci i s ohledem na výše uvedený závěr soudu, který se týká předmětné fotografie obsahující dopravní značení B20a, jedná o zásadní doplnění skutkového stavu, přičemž v opačném případě by nahrazoval činnost správních orgánů.

13. Krajský soud proto s ohledem na výše uvedené a za situace, kdy skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, zrušil přezkoumávané rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a podle § 78 odst. 3 s.ř.s. věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu, jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí.
14. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce. Náklady řízení sestávají z odměny advokáta za 2 úkony právní pomoci po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby), dle § 7, § 9, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), 2 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, což je celkem 6 800 Kč.

Kč. K odměně a náhradám náleží i 21 % DPH, tj. částka 1 428 Kč. Náklady řízení dále sestávají ze soudního poplatku 3 000 Kč. Náklady řízení tak činí celkem 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.03.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně